

Departementet

J.nr. BLS – 401 - 00252

Den 29. maj 2008

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 351 (alm. del) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 351

Vil ministeren kommentere pressemeddelelsen: "Landbrugets kvælstofforurening fortsætter ind i skoven – og er en trussel mod grundvandet" af 23. april 2008 fra Skov & Landskab og herunder svare på, hvilke ændringer i placeringen og godkendelse af husdyrbrug og andre anlæg, der medfører luftemission af kvælstof, giver den ny viden om skovens betydning for eventuel nedsivning af kvælstof anledning til?

Svar

Ammoniakemissionen fra husdyrbrug er reduceret med ca. 1/3 siden midten af 1980'erne. På trods af denne indsats er baggrundsbelastningen med kvælstof fra atmosfæren stadig for høj. Ca. 1/3 af det tilførte kvælstof fra atmosfæren kommer fra den danske husdyrproduktion, mens 2/3 primært stammer fra udlandet.

Derfor er der med den nye lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug gældende fra 1. januar 2007 gennemført en række initiativer med henblik på at reducere ammoniakemissionen yderligere.

Der er således indført skærpede krav til overdækning af gyllebeholdere, krav om nedfældning på sort jord og græs samt krav om, at husdyrbrug, der skal godkendes, skal leve op til nye skærpede krav til ammoniakemissionen.

Når det gælder drikkevandsbeskyttelsen er der også i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug indført krav til den maksimale udvaskning fra udbringningsarealer (landbrugsarealerne incl. skovkulturer, der modtager husdyrgødning), der ligger i nitratfølsomme indvindingsområder over for husdyrbrug, der skal godkendes.

Når der er foretaget en indsatsplanlægning for et nitratfølsomt indvindingsområde kan der kun ske godkendelse af husdyrbrug, der er i overensstemmelse med indsatsplanlægningen.

I forhold til drikkevandsbeskyttelsen kan den nye viden, som lanceres i pressemeddelelsen fra Skov & Landskab, bruges i indsatsplanlægningen for de nitratfølsomme indvindingsområder i forhold til husdyrbrug. Ved anvendelsen af skovrejsning som et virkemiddel i indsatsplanerne kan udvaskningen fra skovarealerne således beregnes ved den omtalte nye model. Indsatsplanerne kan, på baggrund af beregningerne, suppleres med krav om nedfældning af husdyrgødning og placering af nye stald- og opbevaringsanlæg uden for nærmere fastlagte afstande til sårbare skove i det aktuelle område. Det er med andre ord muligt at regulere placering af staldanlæg og godkende husdyrbrug i forhold til denne nye viden, som lanceres i pressemeddelelsen fra Skov & Landskab.

Den nye viden kan også indgå som et nyttigt redskab i vandplanlægningen i medfør af miljømålsloven. Det sikres herigennem, at kvælstofudledningen også vurderes i forhold til evt. påvirkning af øvrige dele af vandmiljøet.

I pressemeddelelsen fra Skov & Landskab understreges det, at den vigtigste indsats for at beskytte grundvand under skove mod nitratudvaskning, der stammer fra ammoniaktab, bør foregå på de omgivende landbrug. Det understøtter de ovenfor nævnte initiativer i forbindelse med lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug med henblik på generelt at reducere ammoniaktabet fra husdyrbrug yderligere.

Endelig skal dog også gøres opmærksom på, at den sidste konklusion i pressemeddelelsen fra Skov & Landskab er, at selv om skoven udvasker mere kvælstof end hidtil antaget, så er udvaskningen af kvælstof fra skove stadig væsentlig mindre end fra landsbrugsarealer i samme område. I det undersøgte område var nitratudvaskningen fra landbrugsarealet mere end 4 gange større end den tilsvarende nitratudvaskning fra skoven i samme område. Dette betyder, at i forhold til drikkevandsbeskyttelsen er det stadig klart vigtigst at fokusere indsatsen på udbringningsarealerne. Ligeledes understøtter Skov & Landskabs konklusion, at der fortsat arbejdes med skovrejsning som et virkemiddel mod grundvandsforurening med nitrat, hvilket bl.a. sker ved udmøntningen af Vandrammedirektivet i konkrete vand- og natur-planer”.